

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poggii Florentini Oratoris || Clarissimi, Ac Sedis Apo.||
Secretarii Opervm ||**

Poggio Bracciolini, Gian Francesco

Argentinae, 1513

VD16 ZV 12623

In Foelicem antipapam Inuetiuam unicam

urn:nbn:de:hbz:466:1-14341

POGGII FLORENTINI ORATORIS CLARIS,
SIMI AC SEDIS APOSTOLICAЕ SECRE
TARI INVECTIVARVM LIBER

Et prima in Fœlicem antipapam.

On possum non dolore maximo cōmoteri/ turba
 riq; animo; & dolorem conceptum etiam litteris ex
 primere cum videam alterū Cerberū quem iam so
 putum arbitrabamur/de nouo excitatum ab inferis;
 ad perturbādā religionem/& eccliam fidellum peni
 tūs euerterādam. Quis em̄ fidelis Christi non como Dētestatio
 ueatur & doleat vēhementer, cum videat lupum ra acerbatis
 paciflīm sanguine olim fidellum depastum / nunc plena,
 induere vestem agnī; ut pacem ecclesie quam semp
 lacerauit/perdidit/affixit; omni opere studioq; quer
 tit; sub verborū inuolucro/sub fīcte humilitatis spe
 cie per alterius dedecus & cōtumeliam funditus de
 lere velle videat: Quis non ingemiscat & mereat;
 viculum aureum in opprobriū fidei/vilipendiu Christi/contemptū religionis/ præ
 sentis seculi ignominia/a synagoga pēniciōfūlīmōrē suiq; similiūm hominū ere,
 & cum conari suis oratoribus & litteris peruertere a vera fide sub pacis titulo/fide
 liūm principūm mentes rectā sentientes: Quis deum ultorem non inuocet tantę
 hypocrisī/tantę nequitie/tanti dedecoris: Quis non detestet peruersorē fidei/ho
 stem religionis/autorem scismatis/antistitē malignitatis: Hac est illa olim mos
 rum similitudina sanctitas; seculi abdicatio; fīcta religiosi solitarium domiciliū; in quo
 se deo deditum singebat / ut illum postea turpiter abnegaret. In quo religiosum
 se rebatur sub humili vestimēto: ut postea tanq; leo rugiens querens quem des
 uore/omnē funditus perderet religionem. ut scismā excitatetur fūnderet incons
 fulētū tunicā saluatoris; ut tanq; alte Maumetes nouam atq; infandam hare
 sim fabricaret. Mīor Dei patientiam tamdiu hoc exitabile portentū orbis / hoc
 infandum monstrum/hoc nephārum ostentū inultum sinere inter homines ver
 sati. Sed cum dei iudicia sint occulta; qui hypocritam propter peccata populi rege
 re permittit; illud magis admiror; a deo quosdam non homies/fed beluae im
 manes sub humana forma/stupidi cordis & insulsi ingenii: ut credant ab illa fenti In Basiliē
 na scelerū Basiliēnum damnatē goge/aliquid boni/aliquid honesti/ aliquid cōciliabili
 religiosi prodire potuisse. Et quisq; a deo itulit infanitū: ut putet illam perditissimo
 rum hominū conuenticulā aliquem nisi monstrosum edidisse partum: & nedum
 pontificis; sed vītilissimi quidem sacerdotuli creandi potest atē; nisi a diabolo & eius
 sequacib; permīssam. An est aliquis adeo mentis inops; ut hunc sadanae alumnū
 affimet rūdem/indōctum/subdolum/rapacem / & sola auracia insignem: hanc
 dignitatem nedum capere/sed cogitare animo potuisse. Qui cum debuisset supe
 riōrum turpitudinem infra proprios parietes contegere & ienere/ stulticiā suam
 detegit omnibus: ut aliiquid satis verbis & litteris postq; re nūl poteſt/ se facturum
 ostenter. Non intelligit se tanquam vilē meretricem verecunda sua referare; om
 nibus lese auctōrem scismatis profiteri. O labes faculti. O dedecus orbis. O mas
 culū humani generis sempiterna. Quid sceleratus / quid peruersius / quid perni
 ciōsus Christiano; q; abnegare suscepitam fidem; q; architectū scīlura ecclesiæ
 se præbere; q; scandalorum fatorem; q; homines verbis allicerē ad periculū ante

marum: q̄ si radere ut ex fidelibus infidelibus homines siant? Quidam plius cuperet Arritus aut quia quis puerus hereticus: si inter vitios verfarer? Quid ipse satanas si corpus mortale sufficeret aliquid satageret: q̄ qui in scismate contineatur interium animarum? Sed magis demiror infaniam illius excedandi idoli adeo stupore op̄p̄lam/ adeo stulticia & cupiditatibus excecatā: ut mente audeat tentare christianorū principium atq̄ optimorum. Et prafertim regis Francie: cuius amīsus semper firmus atq̄ inconcīsus stetit pro fernanda unitate: semper helveto vīario Christi: semper Eugeniu& nūc Nycholauū virūm sanctissimū pontifices summa colūtū veneratione. Verum quid non audeat mens opp̄la facinore imbūta erroribus: stulticia demersa? Quid vero non tenet animus in scismate enutritus/dolis & fraudibus assuetus? Legi nuper oblatum mihi exemplar cuiusdam non ep̄stole/ sed somniū hominis delyrantis: qui qd̄ dicata ut scribat ignorat. Et certe arbitror illum cuius nomine scripta est: quid ea ep̄la cōtineat inscīsum/nō intelligere quā sunt scripta. Quid em sciat qui nūc h̄as didic̄t: nullam unq̄ neq̄ prophanā doctrinā percep̄it: nullum dei p̄ceptū legērit. Sed tamē tanta lacūtia referta est: tanta verbōrū magniloquentia: tanto ambitu sententiae: ut qui ab Amedeo dicta nesciat: ab aliquo ex prisca illis doctissimis viris Romanis pontificib⁹ profectā putat. Gregorii aut Leonē loquente exsc̄timares: non eū qui h̄as nescit: qui sacra ac p̄phana eodē loco habeat: qui religionē in q̄stum veritatis: qui sc̄ima ad querendū aurum in dei ecclesia excitauerit: qui viratus hoc est ipsius dei hostis acerrimus tanq̄ & nudus om̄i spe auxiliocq̄ destitutus/ mendicando ac mētiendo omnī spem atq̄ auxilium imploret. Sed n̄l tibi proderunt similitudinae verbōrū futatio: nil ille peruerfa via quem te dīcis habere unionis appetit. Notus es omnibus/nota mens/nota facinora. Itaq; alia fallacias queras oportet cum in his parum procellit calliditas tua. Multis sc̄isma detestatur. O peruersum sanctitatis genus: cur potius sc̄isma q̄ teip̄m hūiū sc̄istū principem detestantis auctōrē. Cur non abhorres sc̄elus tuum qui illud sc̄isma conflasti? Cur non odis pertinaciam ac peruvicaciā tuam: qui fabricantibus sc̄ellaram ecclesię/ somentia croburā didisti? Nam quis fecem illam barbarem in suum dominū incitauit? Amedeus. Quis illorū infaniam contra Eugeniu excitauit? Nempe Amedeus. Quis peccatum illorū cupiditati porrexit? Hic idem Amedeus. Quis est in idolum aduersus Ch̄m erectus? Amedeus. Et tu sc̄isma tibi odio esse dicas: unitatem appetere profiteris: qui unitatis hostis acerrimus illis gladiatoriibus arma porrexit: quid scinderēt in consilium tunica Iesu ch̄ri. A te malorū oīm fatore et tanq̄ a p̄cipio forte causa exorta est omnī eccl̄ie calamitātū. Tu fusor/impulsor/aditor/ auctor architēctus huius tam p̄clarī operis extixisti. Tu in diuīsione eccl̄ie falsam hereditatem subrip̄isti: ut tibi partem poneret cum iniquis. At q̄ humiliter dracologitur vorax: q̄ submissus: q̄ molliter/ ut pacem ecclesię videat appetere. Cur non illi prebes poplō ch̄riano quā ab ea solus per summū sc̄elus erip̄isti? Cur non cedis alienē dignitati? Cur nō renūcas fastigio a te per summū dedecus occupato? Os nascisti te vestibus alienis: tanq̄ oīm coruus ceterarū avium plumis. Depone illas ponit q̄ in uito erip̄ianſ. Abiūce surcātam dignitatem: abiūce superuatas pompas, projice alienum nomen. recognosce te Amedeum esse hoc eft fatorem sc̄ismatis/ diuīsionis artificē/ om̄is tempestatis qua qualitā eccl̄ia auctōrē. Sed qd̄ ridiculū est/ & mihi risum mouit plurimū extollit conditū/ ut appellat Basilicę. & sua prophanationē Deo dicit prouenisse. Magno profecto fuit deo cura: excitare altermū satanam qui fidem suam peruerteret: qui tartari ianuras patefaceret: quo ipse suiq̄ cultores essent descensuri. Magna Amedei merita apud coelestes erant: ut omnes enterent sc̄isma fieri: ut ipse in throno satanae constitueret. Nam q̄ illa sceleratissimorū factio hominū tuas vites/tuam auctoritatem/ tuam fidē col-

In Amedeum sc̄isma auctōrē

In cōciliato
res

foes recte facis iniquis cum iniquis animo & sententia cōuenire. Quis enim ignorat quales fuerit illa tumultuaria inquinatissimorum hominum manus? Quis non notavit quales viri, & nepharij, & reprobis, & sceleris in illa sentina nequitie fuerunt versati? postea fornicarij, incesti, raptore, trāfugae, turpi conuicti, criminis blasphemie, & suis superioribꝫ rebellis. Fex deniqꝫ precio & mēcede a te corruptore conducta, illa colluities fuit quae Basileam profecta est te deduce ad explendas variis libidines & impunitatem suorum scelerum consequenda. Aderat suis decretis coquillanis, scartores, pilicatores, stabularij, medici, & om̄is illarum ḡetūm barbaries spuriissima: quae spiritum sanctum veluti dormientem & somnolentum suis vocibus & clamoribus excitarent: illum ex tabernaculo & coquitis excitatus intocabant ad rem profecto piam: ut scisma introducerent in populo christiano. Egregium sane opus: & Amedeo illius satore pr̄cipue laudandum: non concilium / sed dominium seditionis forum: diutē forūm iniquitatē: habitaculum facinorū forūm: per fidem domus: conuentus ac concursus hominū perditorum. ut si quis illam multis plicum scelerum colluitionem diffinire vellet: meretricum & lenonum / sordidorum hominū conuentum rectissime appelleret. O bone deus: apud tam sordidos homines tam infimos / tam malos / tam nepharios / tam sceleratos ego ullum bonū hominem / nedum spiritum sanctum potuisse esse crediderim: apud hanc vilem placitudinem / orbis putridam fecem illa ponendi aut creandi Pontificis auctoritas fit iste purāda est: et in perditi hominibus ullus bonus fructus prodire potuisse / exaudandū videtur. At arbor mala nequaquam bonos fructus potest facere. Sed malam fuisse qui ex ea descendit omnibus fructus demonstrat: hoc est diutissimo ecclēsie fidelium edita in caput turum. Abi in malum cruciatum cum istac hypocriti peruersa ac fraudulenta: cum istac verborū fallacia. Tu ne dei ecclēsias / nulla ut auctoritate ambitione / per tuos satellites gratis / nulla spe pposita scindere procurari. Tu tantum in omni genere tuo labem / tantum fidēi nostrę vulnus / tantum obprobrii christiane religioni / nullū ob premiū infligere voluisti. At minime cupidam dignitatis pontificalis scribis te fuisse. Quid ergo te impulsi: ut homines illos perditos auro / ipso / premio / precibus: per quosdam quos nouimus corrumperes: ut tibi fauterent inducere: ut te eligerent cogeres: nisi mens ceca cupiditate dominandi / & atri auraria cītutans ac feruens ambitionem. Tu ne tot pecunias ut nō tibi pro desent incalsum effudisti? Tu ne gratis / nulla alia spē motus / animā satanā desponsisti? At credo illorum auctorū patrum gratitudo / mortis sanctimonia / auctoris teste mouit illorum virtus te decepit: & ad credendū eorum decretis te intuauit. Homo simplex eras / rudis: atque illorum queritatis ignarus / impulsus / deceptus / elusus fui. Prosternaris saltē stūtiā tuā / ut maliciā fugias. Satius est em̄stūl tomus & malū videri. Sed neque deceptus es: neque errore prolapsus. diutius excogitatum / premeditatum / prouisum hoc tuum consilium fuit. Tu omnium rerum machinator atque instructor / tu scismatis suus atque impulsor extitisti. Et nunc tibi displices re ecclēsiae calamitatem simulas scriptis tuis: & pacem querere quam tuis fraudibus abstulisti. & eo vulnere afflixisti ecclēiam / quo plurimorum mortaliū animę pereire. O bone deus / ubi nam gentium sumus: inter quos viuimus: quibus in mortibus & famur? & omnia sunt corruptione hominū peruersa. Latro ac fur quem in iusticiam non ferunt: leno pudicū probat: scānitus odit crudelitatem: aurarius gaudet liberalitate. Summa & huius hominis pestiferi pieras / matris seruandę. Postea quod fuerit publicus matricida / pr̄ se fert voluntate eius quam substituit de ecclēia unitatis: magnam pacis cupiditatem: cum intulerit fidei nepharium bellum. Nempe credamus eius verbis: nam factis conueniunt. Multa enim signa illius cupiditatis ostendit. Misericordiam omnia. partem enim retuli quae ante tempora Euangelij homo plenus religione patravit. Quid post eius obitum: ut offendet se

Tēponz &
morū puer
sitatis accu
satio

IN ANTI PAPAM

cupidum unionis. Exultauit primus gaudio/canque hypocrita solus regnaturus. In de plures cypedenarios pro Cardinalibus effectitamq; leticia gesiens; in densio nem omniū gentium/ & illius opprobriū dignitatis: cū ab homine indigressimo nula queat dignitas proficisci. Auxisti numerū egenorum/ leticiam ministrasti. Quid sibi vult hæc ampliatio/ vñ potius dignitatū iniquatio. Num hoc spectat ad unione querendā. Num amplitudo beneficiorū/ que tuę subdunū temeritati? Num spes auctoritatis augēndae? Num cupiditas augmentandæ obedientię/ te tam liberalem alienę rei reddiderunt? Triumphū te agere aestimasti ex hacram predarari diculorū hominū expectatione. Ut reges & imperatores solent in bellorū victorijs/ aut urbium expugnatione in signum leticiae aliquos excellentes viros eques stri dignitate ornare: ita tua stultitia despondens sibi vietōriam ex interitu Eugenij: plures alienis vestibus personatos/rubricido plegantij mimos ridiculos ex ornasti/in euersione ecclie/tuę signominia memoria sempiterna. Non fuere haec fatis ampla tuę voluntatis indicia: aliquid non inferius opus addere voluisti. Misisti euestigio qui a duolarēt ad orbis principes: ut te velut alteram deo dedicatam statuam Moloth adorarent: ut veram abnegarent fidem/heresim sequerentur. Desiq; non ad unitatē peruestigandā/ sed ad ferenda scādala verbosolæ a cloquacis homines destinasti. Sed quantum omnium gentium non risus/ sed derisio tuę vanitatis & stulticie habita est. Reiecti omnes/ abdicati/ repulsi a sermonē a congressu hominum semoti: & omes tuas promissiones/quas plurimas & varias obtulerint am tuorūq; contagione usi serpenti venefici abhorrebat oblate/ quibus ad cor rumpēdos sinceros animos utebatis/ ut rem nepharia spernebant & respuebat. Nonnulli quos noui viri modelissimi/ pecuniā ultro promissam/ castra et dominia contēpsere. Omes a te artes/ omes machina dhibitē sunt/ ad animos recta sentiētes expugnādos. O mirum sanctitatis genus/ & cunctis faculis inauditi. Quod boni & sancti viri virtutibus efficere solent/ tu huius facili dedecus pecunia tentas. Antichrūs dicitur cum veniat auro atq; argento hoies corrupturos. Hic alter antichristus exortus es tant u tempus: qui mentes hominū pecunij/ promissisq; a vera fide peruerit: qui prædictet contra Christū: qui fidem in gehennam ignis impel lat. Sed plus valuit eorum quos corrūpere conatus es virtus/ qj tua nequitas. Perfisi terunt singuli in fide recta: & tuis exploratoribus vel corruptoribus potius repulsi/ turam pecuniā deriserunt. Ettu scribere audes & litteris tradere tam impudēs mendaciū: te querere & optare ecclesia unionē: te velle sequi conciliū auctoritatem. Non pudet tantē vanitatis: tot mendaciū ut aiunt inuentari. Scio te cupere ut illud tantū Basilienſe non conciliū/ sed discediū/ haberet aliquā in qua fundāmentū tui erroris est apud hoies auctoritatē. Sed que auctoritas esse potuit in se ierotorū/ perditorū/ phariseorū synagogula: que dignitas in tam abiectis hoibus: quos ego qui sum pusillus/ nollem domi meę essent coci/ ac sartoris loco: Define factare amplius inane ac nullius momentū tui cōciliabili cōtemendi nomen. Define proferie ea ad te tuendū arma quibus periclitaris. Define aliquād despere: & redi ad sanam mentē. Quid enim te mouet amplius/ ut in tua cōtumacia reproba da p̄fista? Vides omes orbis reges a te dissentire/ & sentire nobiscum. Vides oēs principes ch̄rianos nob̄is credere: nob̄is fauere: detestantes sc̄issuram tua opera in Dei ecclie introductā. Vides Germaniā totam aliquādiu tuis surfusionib⁹ sedū etiam: te abiecto defecisse: & nos Nycholatum verum pontificē recognoscere. Vides Galliam/ Angliam/ Ispanias omes/ Boemiam/ Poloniā/ Hungariā nostrum Nycholatum verum Iesu christi vicarū profiteri. Omnes detestantes sacrificant vero deo: solus tu derelictus/ cōemptus/ abiectus/ prostratus/ omni spe auxilioc⁹ destitutus iaces infamis/ abditus: in dominio tuo reclusus. Non miror te pacem ducere velle: cum amplius bello uti nequeas. Non miror si deponere honestū

Antichristo
foelix com-
paratur

Basilienſis
cōciliū de-
statio.

FOELICEM INVECTIVA

61

ste cupis quod turpiter usitatū amplius retinere non vales. Nulliām tibi nedum
anīmāstam/fed ne nūmos quidem credunt. Quid igitur tibi reliqui est/prater
spēmeram? Quid est amplius in quo confidas? Quid molestus es regibus &
principib⁹ reliquis? Quid eorū aures sāpius obtundis? Quid ipsoꝝ animū mas-
lis amb⁹ tentas? Quid om̄es filios vocas; cum te nullus in patrem recognoscet?
Expōscere aliquādō a diuturno somno; & te Christianum aliquā fuisse cogita. Re-
di ad saluatorē quem abnegasti. Petrus apostolorū princeps Chām saluatorē nos-
strum magistrū suū negauit; et veniam postea errati meruit confessione peccati.
Imiteris h̄ec illūs; & te errasse aduersus Dominū aliquādō fatere. Nam si perse-
uerantis amplius in hoc errore/cōfōqueris pr̄ter damnationē cœlestiū/infamia
omnīū sempiternā. Quām̄ tui memorī ad posteros demandabis? Quod no-
men relinques? Narrabūnt futura sācula ad notam tui generis perpetuā; fuisse
olim quendā peruerso nomine Amedeūm; qui non amator/sed hostis dei fuerit;
virum faciliū ignarū litterarū/indocitū/imperitū; in quo nulla singularis virtus il-
lūixerit; cuius nullū laudabile opus extiterit; qui s̄emp ad expilando nūmos inten-
tus fuerit; ch̄rianos exinaniterit; eccl̄ias arum bona abstulit; ad coaceritādū the-
faūm hoīem attarum/astutū/callidū/subdolū; singulari cupiditate; cuius omnīs
vīa questū intenta; nullam turpem lucri condītōne omiserit; cum diutius homi-
nes lacraverent/tandem ad dissipāndā eccl̄iam deuenisse. Hunc dicent s̄emp fuisse
habitu militari laicūm/procul ab om̄i religione constitutū procreasse filios. Deinz
de defuncta uxore/indicto concilio Basileam venisse (aliquando em̄ conciliū fuit
in specie a quibusdā inductū) pōtificatus eccl̄ies per dissensōne ad p̄iscēdi. Sum-
pto hypocritarū habitu/veste vili secedentēa turba; aliquamdiu inter hypocritas
fallos ad religionis ostentatōem veritatū. Hunc eundē postea inter pontificē Con-
ciliū; dissensōne orta/ partes tutandi Conciliū cepisse; ea spe cuius effectum vi-
dimus consecutū. Eundē deinceps nephariā illam sc̄elētissimorū hominū con-
vēticulā suis aliusse sumptibus; suis opibus sustentasse; incendiis illoꝝ animos;
faces ac ligna ad excitandū incendū subministrasse; sua sōrem/impulforem/aucto-
rem sc̄elatis extitisse. ut velutī alter Diocletianus persequeret fidē Christi. Nūc Diocletianū,
destinū om̄i fauore/fraude/& dolo cognito derelictū; querere litteris & numcīs
comumpe cateros; & adducere in errorem suum. Hæc ergo qui audierit futuri ho-
mines/nōne id monstri imant̄ loco ducent? Nonne hum̄ detestabunt̄? Nōne al-
serent aut natū nō oportuisse; aut c̄primū natura fuit/ad externas orbis insulas
deportandū? Multa quondam in terris monstrā fuisse perhibent humano generi
pernicioſa. Gereonem & Busridem crudelēs fuisse tradunt. At hi om̄es in corpo-
rib⁹ hominū crassabant̄. Huius nostri/ad quod perdomandū alteritus Herculis
vires efflent nobis implorande/rabies vefana etiam in animas debacchat̄. Quo er-
go grauior est animē c̄p corporis iactura; eo naphariū huius nostri scelus est dete-
stabilis iudicandū. Illi em̄ in rem caducam ac mortalem sequiebant̄; hic in rem im-
mortaliitatē donata m̄ exercet suam crudelitatē. Impatores nōnulli aliquādō christi
anos persequebant̄ corpora tñ tormentis varijs subiicientes: ex quibus animaſe
gloria donabat̄. At iste corpori blandiū; ut perdat animas /& mortales reddat. O
perditelanista. O carnifex defunctorū; num te auctorū poenitā/ qua tu s̄emp men-
te esēta in contemptū fidei/ in pniciem fidelīū collocat̄. Non horruisti nomē sc̄if-
matis/quod est in tuo fanatico capite fabricat̄. Nonne expatiisti usurpare Ponti
fis nomēcūtus nostri te indignū ac immeritū s̄emp extitisse? Non perhorruisti ha-
bitum/veltes/cultum/religionis ornatum; qua tu om̄ia ex salutaribus ad perni-
ciam contulisti. At em̄ cum singula ridenda sint vel potius deploranda; hoc p̄acis Inutheit in
patram stulticiam redolet & magno rīfu dignū. Hic om̄iū qui unq̄ fuerunt/sunt/
nomen. aut futuri existunt infelicissimus; qui fidem/religionem/unionein/pacem/cōcor-

Fœlicis sta-
tus & vita.

IN ANTIPAPAM.

L.Sylla

diā substitutio noiat se felicem. Sinepharia sceleris si deo & ecclēsē bellū indicere
si impium / si malum / si scelus / si scelus auctōrem esse / felicitatem potest afferre; non fo-
lum felicem / sed felicissimū esse contendā. Si vero ut olim Lucius Sylla infel-
ci victoria: cum Vrbjū incendijs / rapinis / cedibus / ciuitatē / p̄scriptionibus reple-
ser: in urbē tanta calamitate se felicem noiauit. Tu item in scelus populi chris-
ti euersione sancte matris ecclēsē / in animarū naufragio / te felicem tot malorū
causa audes appellare. Quid abeſt / quin si oīm mortalit̄ execratiō / omniū viuē
tūm odio dignus? Quia em̄ felicitas potest esse / sceleris & impietatis coniuncta.
Si legiſſes apud excellentes doctrina viros / quae res pariat felicitatiē: cum si ab il-
lis admodū remotus: nunq̄ illius nominis dignitatē / impudentia / maculasset,
Considera aliquando quid illud nomen requirat: & tu qualis existas tuis open-
perpende. Excute animū: resera cogitationes: & an iñ illis aliqua lateat umbra felici-
tatis scrutare. Pigebit mihi crede hoc nomen tibi indidisse nimirū a vero alienū,
nisi in subversione ecclēsē a te edita / felicitatem tuam repositam arbitras. Et ve-
luti qui caſtra & militiam sequuntur cum quempiam spoliarunt / rapinas & spolia
luci nomine appellantes: ita & tu scelus / perfidiam / dedecus / infamia felicitatiē
appellas. Sed ororū quod est diffiſillimū / teipm̄ saltem meis verbis admonitus
te cognoscas. Reuoca paululū mentem ad tuę felicitatis tam preclarā principia: &
qualia illius exordia fuerit meditare. A duerte queso animū ad gloriam tuū in saha-
ne thronum defendā assumptionem / & cunctis gentib⁹ detestandā. Inspiciamus
a quibus bomib⁹ tua p̄fūntio facta est: q̄ bonis: q̄ sanctis: q̄ religiosis. Qui
ergo tui ſoli artifices extiterūt: ut ex eo Felicis nomine fueris expiſcatus. Homi-
nes certe summē auctoritatis / summē prudentie / summē virtutis: apostate / per-
di homines: fraudulenti: corde improbi: animo facinorosi: detestandi: facile grā-
mes: ex turpitudine omniū gentiū a te collecti. qui ne infamam quidem ullam di-
gnitatem nedum summā / aut oculis aspicere / aut mente concipere potuiffent: per-
ditū sat hanę alumni: viri celesti: omniū ignominia noti: nati ad paſtum: ad farten-
dum ventrum creati. Sed referamus hanc veluti pr̄toriam cohortem preclarū
morum militum / ad crucifigendū verum Christū in Pilati atrio congregatā. Italid
ut aiunt quattuor. At ex qua Italia: exp̄laçā illam paululū. Ex Gallia cīſalpīna ex
his gentibus quibus Italia nouerca est: omnes tibi seruit aſcriptiō: tibi subditū: qui
būs īm̄pare posse: de industria a te ī perfida acie collocati: homines qui corpus
& animā pro te perdere effent parati. O Italiā mendicam: ne dicam inopem ex-
cellentibus viris. Siquidē ex omni ornamento Italiā non reperiunt̄ nīſi cīſalpīni ho-
mines / rufiſci / ignobiles / contēpti / abiecti p̄ḡ cateris: qui ad electionem ut volunt
Pontificis deputen̄. Sed summo consilio atq̄ adeo egregia conſciētia a te facut
fuit. voluisti em̄ reliquā Italiā esse tantū sceleris participem: tanta nota turpissi-
tudinis infamē. Gallicos item quattuor dicunt fuisse: non ex vera Gallia / que
floret excellentissimis / probatissimis / atq̄ honestissimis viris: fed & ex illa interclusa
ſitatis ac mōtibus / patria fōrdida / quam Sabaudia vocant / certe sub-
ditam imperio tuo: quos tuę libidini subditos atq̄ addictos tuę seruitu voras: qui
qd̄ cuperes non negarent. Totidem Germani ad officinam illius idoli conuenient.
Atqui homines sij boni / somnolenti / stupidi / sterentes: nunq̄ sobri homini-
bus odibiles & deo: qui viuā an mortui effent / vīno atq̄ epulis obrutin non disce-
neres. Sunt in ea natione plurimi viri egregii: prudentes: docti: sobri: omni virtute
cumulati. At ex his nullus assumptus est: sed qdam animo & corpore peruersis
quibus nulla virtus effet: nulla conſciētia: nulla doctrina. Totidem attulit Ispania
portenta quādam nature / non homines. Referta est em̄ ea prouincia hoib⁹ do-
cillimis / ornatisſimis: nulli eorū est hoc munus nepharium demandatū. Ex infima
eorum ſepe quidā delecti ſunt: qui illi optimē nationi inurerent infamiam ſemp̄

In cōdilato
res.

teram. His omnibus luminibus orbis tam preclara data est potestas vituli aurei
fabricandi. Ad horum preces / vel potius ad horum coquining fumum/ciborumq; ac
potus nitorē spiritus sanctus illectus accessit. Hi auro/spe/prēmio / promissis cor-
rupti/partim iudeis/partim infidelibus detinores; quidam & Maumeti lege pros-
fecūtis quibus fidei iactura summū lucrum erat futurum; humc egratum paforem
omnium lapum excitauerunt. O rem dignam memoria posterorū. O felicitatem
amoris seculis prædicādā. Tu ne foelix talium virorum opib; esse potes. Tu
talium portentorū horrendum auctum felicitatem appellas? Abiже quaso deins
ceps hoc tibi funestum nomē; quod maius est q; tura ignavia & conditio requirat.
Noli amplius teipm fallere. Noli ulterius decipere populu Christianū. Fatere ali-
quidō te esse quod es. Redi ad priscos mores; priorem vitam assume; si scipe bo-
ni hominis cogitationes recte in gloriam cum deo; amplectere hominī beniuolen-
tiam; abiже onus conscientie / quod te dies noctesq; torquet ac vexat necesse est.
Nullum est em̄ tormentū grauitatis maleficorum conscientia. Redi ad meiorem vitā
& incipe tandem sapere in extrema crēte. Depone aliena ornamenta & quod tar-
piter occupasti; cum aliqua dignitate depone. Vestes non tuas relinque; sibi tua
assume. Abiже inanem pompam; emēdicatam dignitatem sperne. Abiже curam
illius non concili; sed latrociniū Basiliensis. Respice cogitationes barbarie fecis/illius
nephariae collationis spuriissimam factionem; in qua nulla ineft fides / nulla
auctoritas / nulla religio; lenocinū / nō conciliū appellandū. Reijce decretū ebrios/
ac somnatorū somnia extinximanda. Quid em̄ auctoritatis habere possunt per tu-
multū stulte plebecule/precio & pactione corrupte; ad euentudā fidem / celerate
constitutions. Nepharia hoīm turpissimorū factio dicenda est; qua a Christi vica-
rio desiderare. Ita nequaç; in ea vires tuas colloces. Nequaç; in ea ullum robur/uls-
tam presidiū speres. Res enim leuis est atq; inanis / quam totus orbis odio habet;
omnes homines detestantur. Amoue a tuis actis illorum arma quae nepharia fuere
ad matricidūm comparata. Amoue illorum statuta / quae auctore spiritu nequi-
tatis sunt conscripta. Mala semper eorum fuit mens: peior animus: pessima opera:
omnia ad ecclesię calamitatem spectantia. Consule fam famē tuę; consule honos
reconsule artati. Et quid de te homine; loquātū & existimātū paululum confide-
ta. Viuis in totius orbis despēctu: omnes exēcrantur sc̄ismate & fatorem / instigato-
rem / impulsorem / auctorem illius affirmant. Remoue hanc a tuo genere labem.
Hanc maculā a te aliquando amoue. Non relinquis hanc maledicendi posteris
occasione. ut te casam sc̄ismatis huius singuli iudicent: & nomen tuum velus
tibla sp̄emi hominis horreant. Qui si iudicium hominis contemnis; si despicias in-
famiam; si hominiū opinionem spernas; saltem mouearis timore Dei / qui nullum
faetus sinit esse impunitum. Moueat te damnatio anime/nisi resipiscas; alia letio
rāsum / & ad tempus duratura. Animæ factura est immortalis: quae (nisi te com-
gas) cum reliquis heresiarchis atēno igni erit perpetuo crucianda.

Exhortatio
ad eundem
inuidiosā.